

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og indhold

Med dette lovforslag foreslås oprettet et nationalt råd for lægers videreuddannelse samt tre regionale råd for lægers videreuddannelse. Med lovforslaget foreslås samling af en række opgaver, som i det nuværende system er fordelt på forskellige organer.

Formålet med lovforslaget er overordnet at forbedre grundlaget for den centrale styring og overvågning af lægers videreuddannelse, samt at tilpasse og decentralisere den nuværende administrative organisation af den lægelige videreuddannelse, så ansvars- og kompetencefordelingen mellem det centrale og det regionale niveau tydeliggøres.

Lovforslaget er et afgørende led i en række af initiativer til forbedring af den lægelige videreuddannelse som anbefalet i Speciallægekommisionens betænkning nr. 1384 »Fremtidens speciallæge« fra maj 2000.

Lovforslaget medfører ophævelse af det nuværende Specialistnavn, der rådgiver sundhedsministeren og Sundhedsstyrelsen om forhold vedrørende den lægelige videreuddannelse. Endvidere nedlægges Kontaktforum for den lægelige grund- og videreuddannelse, der er et samarbejds- og dialogforum for de kompetente myndigheder på det lægelige videreuddannelsesområde.

2. Baggrund

Sundhedsministeren nedsatte i juli måned 1998 en Speciallægekommision med den opgave at gennemgå tilrettelæggelsen af den lægelige videreuddannelse og komme med forslag til forbedringer.

Kommisionen afgav i maj måned 2000 betænkning nr. 1384 »Fremtidens Speciallæge«. Med betænkningen foreligger et grundlag for væsentlige forbedringer af den lægelige videreuddannelse, hvis gennemførelse vil give lægernes videreuddannelse et kvalitetsløft og medføre en højnelse af kvalitetsniveauet i sundhedsvæsenet til gavn for patienterne.

Ud over dette lovforslag om en ny organisatorisk ramme for lægers videreuddannelse på centralt og re-

gionalt niveau, har kommissionen fremsat en række anbefalinger til forbedring af den lægelige videreuddannelse:

- Bredere og mere tidssvarende definition af, hvad en speciallæge skal kunne. Fremtidens patient kræver et højt informationsniveau og forventer desuden at blive inddraget i en dialog om sin behandling. Ud over den grundlæggende medicinske viden skal der derfor fremover lægges øget vægt på lægens generelle og menneskelige egenskaber på områder som kommunikation og samarbejde.
- Oprustning af den kliniske videreuddannelse i form af en mere målrettet arbejds- og uddannelsesrettelæggelse, en generel pædagogisk oprustning af uddannelsen og større sammenhæng i de enkelte uddannelsesforløb. Bl.a. er det hensigten, at den kliniske videreuddannelse skal baseres på operationelle målbeskrivelser og en fortløbende, konsekvenshavende evaluering af kompetenceudviklingen hos de uddannelsessøgende læger. Dette betyder, at der skal foretages en løbende evaluering af, om de uddannelsessøgende har nået de i målbeskrivelserne opstillede delmål, samt at det fremover kun skal være muligt at fortsætte et uddannelsesforløb, hvis man har erhvervet sig de kompetencer, der indgår i de pågældende delmål.
- En ny specialestruktur, som både er robust og har den fornødne fleksibilitet over for fremtidige ændringer i sundhedsvæsenet og patienternes behov. Opdelingen i grund- og grenspecialer afskaffes til fordel for en mere fleksibel struktur, baseret på specialer og fagområder, der skal kunne opstå og opløses igen i takt med skiftende behov.
- Et kvalitetsløft i uddannelsen i almen medicin bl.a. gennem forlængelse af uddannelsesstiden i almen praksis.

Lovforslaget om etablering af et nationalt og tre regionale råd for lægers videreuddannelse etablerer en ny styringsmæssig ramme på området, og udgør en forudsætning for gennemførelse af Speciallægekomm-